

ที่ นร ๐๕๐๔/๒๐๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๑๕๕๓
ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประกอบร่างพระราชบัญญัติการพัฒนา
ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.
(๒) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.
(๓) ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ที่ตรวจ
พิจารณาแล้ว และผ่านบันทึกข้อมูลจำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษารับร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ไปแก้ไขปรับปรุง
ตามข้อสังเกตของนายกรัฐมนตรี แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขอเรียนผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของ
นายกรัฐมนตรีในแต่ละประเด็นดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องมีหลักการในลักษณะของการส่งเสริมไม่ใช่การบังคับ
และต้องไม่เกิดการระดมทุนเอกชนในการลงทุน

การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลทำหน้าที่
ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล และการพัฒนาให้เกิด
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม
วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ (ร่างมาตรา ๓๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีหลักการในการ
ส่งเสริมภาคเอกชน นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อใช้จ่าย
เกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้การอุดหนุนหรือให้กู้ยืมเงินแก่หน่วยงานของรัฐ
และเอกชนหรือบุคคลทั่วไปในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ
แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (ร่างมาตรา ๒๑) โดยมีได้มีบทบัญญัติใดที่ให้อำนาจรัฐ
ในการบังคับอันจะก่อให้เกิดการระดมทุนเอกชนแต่อย่างใด

๒. การที่กำหนดให้รายได้ของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การกำหนดให้รายได้ของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐในลักษณะเดียวกับองค์การมหาชนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เป็นไปตามหลักการเงิน การคลังขององค์การมหาชนซึ่งในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้บรรดารายได้ขององค์การมหาชนทุกแห่ง ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ประกอบกับรายได้ที่ได้มาจาก ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลตาม ร่างมาตรา ๒๒ (๘) ดังกล่าวอาจมีได้มีมูลค่ามากเท่าใด เนื่องจากสำนักงานฯ มีได้มีวัตถุประสงค์ ในการประกอบการเพื่อแสวงหากำไร อีกทั้งเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่าย ประจำปีก็มิได้ผูกมัดให้รัฐบาลต้องจัดสรรให้แก่สำนักงานฯ ทุกปี กรณีดังกล่าวจึงมิได้เป็นการกำหนด โดยขัดต่อวินัยการคลังแต่อย่างใด

สำหรับรายได้ อันเกิดจากการดำเนินกิจการของกองทุนหรือเกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนซึ่งอาจมีเป็นจำนวนมากได้ นั้น สำนักงานฯ ได้แก้ไขร่างมาตรา ๒๒ วรรคสอง โดยกำหนดให้คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ และมีรองนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจเป็นรองประธานกรรมการ มีอำนาจที่จะพิจารณา และมีมติให้กองทุนนำเงินส่วนที่เกินความจำเป็นส่งคลังเพื่อเป็นรายได้แผ่นดินแล้ว

๓. การที่ไม่ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ๒ หน่วยงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็น ส่วนราชการระดับกรม ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ ผู้ปฏิบัติงานจึงเป็น ข้าราชการซึ่งอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ ๒) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งเป็นองค์การมหาชนที่ตั้งโดยพระราชบัญญัติ แม้ผู้ปฏิบัติงานมิได้เป็นข้าราชการ จึงมิได้อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว ก็อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดองค์ประกอบความผิดและอัตราโทษไว้ เช่นเดียวกับมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๔. การที่ไม่จำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดห้ามผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระ ก็โดยวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถทั้งด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการบริหารงาน ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนจำกัด เข้ามาบริหารงานของสำนักงานฯ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยหากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการนั้นยังมีความรู้ความสามารถและได้รับความไว้วางใจก็สามารถดำรงตำแหน่งต่อเนื่องได้ อย่างไรก็ตาม ได้มีการกำหนดกลไกในการตรวจสอบการดำเนินงานของผู้อำนวยการฯ ไว้อย่างเข้มงวด กล่าวคือ กำหนดให้ในแต่ละปีต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการฯ โดยผู้ประเมินที่เป็นกลางและอิสระ และก่อนครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการฯ คณะกรรมการกำกับสำนักงานส่งเสริม

เศรษฐกิจดิจิทัลต้องพิจารณาพบว่าสมควรให้ผู้อำนวยการฯ ดำรงตำแหน่งต่อไปหรือไม่ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการฯ ประจำปี ผู้อำนวยการฯ มีผลการประเมินอยู่ในขั้นดีตลอดทั้งสามปีที่ผ่านมา โดยมีผลการประเมินอยู่ในขั้นดีเด่นไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ก็ให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกคราวละสี่ปีโดยไม่ต้องดำเนินการสรรหาใหม่ แต่ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อำนวยการฯ มีผลการประเมินตลอดทั้งสามปีที่ผ่านมาอยู่ในขั้นต่ำกว่าดีตั้งแต่สองปีขึ้นไป ให้ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการใหม่ และในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการกำกับสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจะแต่งตั้งผู้อำนวยการฯ ที่พ้นจากตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฯ อีกไม่ได้ ซึ่งก็จะต้องมีการคัดเลือกบุคคลอื่นที่มีความรู้ความสามารถตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฯ ต่อไป

อย่างไรก็ตาม เมื่อเห็นสมควรให้จำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานฯ จึงได้ปรับปรุงร่างมาตรา ๔๔ เพื่อให้เป็นไปตามข้อสังเกตของนายกรัฐมนตรีนแล้ว โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีวาระคราวละสี่ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต hoferกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ (นางชีนสมนฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๖๒

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th